

Debattert

PUBLISERT 5. september 2014

Nesten nødvendig diagnose

Ikke nødvendigvis en diagnose: – Stadig flere unge sliter med lav selvfølelse og er i stor grad påvirket av den oppmerksomhet «de perfekte kroppene» får i ulike sosiale medier. (...) Mange som tar kontakt med oss har nødvendigvis ikke en diagnose, men opplever et kompliserte og utfordrende forhold til egen kropp, mat og følelser. Sommeren er en utfordring for mange

Irene Kingswick til VG 10. august

Ingen diagnose: Hun mener hennes folkeskyhet kommer av at hun er høysensitiv som menneske. Å være høysensitiv er ingen sykdom eller diagnose, men et personlighetstrekk. – Det betyr at du er veldig følsom på lyder, lys og stemning. Også er du veldig glad i for eksempel natur og musikk. Jeg blir fort slått ut. Nervesentralene mine er så følsomme. Jeg er veldig emosjonell. Ett ord kan assosieres med et annet også blir jeg veldig følsom.

Sara Kristoffersen til Levangeravise 9. august

Lite brukt diagnose: – Den første diagnosen jeg fikk, var fin, synes jeg: «Eksistensiell tristhet». Det er vel strengt tatt ikke en diagnose som brukes mye, men den passer godt med min egen opplevelse.

Odd Volden til Vårt Land 8. august

Nesten diagnose: – Men jeg synes jobben min er veldig viktig og klarer aldri å ta helt pause fra den. Jeg tror at hvis du skal gjøre jobben som journalist bra, må du være opptatt av nyheter hele tiden. Det er nesten en diagnose, tror jeg.

Sissel Wold til Vårt Land 29. Juli

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 51, nummer 9, 2014, side